

DE RERVM NATVRA I

incolumi remanent res corpore, dum satis acris
vis obeat pro textura cuiusque reperta.

haud igitur redit ad nilum res ulla, sed omnes
discidio redeunt in corpora materiai.

postremo pereunt imbres, ubi eos pater aether 250
in gremium matris terrai praecipitavit;

at nitidae surgunt fruges ramique virescunt
arboribus, crescunt ipsae fetuque gravantur;

hinc alitur porro nostrum genus atque ferarum,
hinc laetas urbis pueris florere videmus 255

frondiferasque novis avibus canere undique silvas;

hinc fessae pecudes pingui per pabula laeta

corpora deponunt et candens lacteus umor

uberibus manat distentis; hinc nova proles

artibus infirmis teneras lasciva per herbas 260

ludit lacte mero mentis percussa novellas.

haud igitur penitus pereunt quaecumque videntur,

quando alid ex alio reficit natura nec ullam

rem gigni patitur nisi morte adiuta aliena.

Nunc age, res quoniam docui non posse creari 265

de nilo neque item genitas ad nil revocari,

nequa forte tamen coeptes diffidere dictis,

quod nequeunt oculis rerum primordia cerni,

accipe praeterea quae corpora tute necessest

confiteare esse in rebus nec posse videri. 270

principio venti vis verberat incita pontum

ingentisque ruit navis et nubila differt,

interdum rapido percurrens turbine campos

arboribus magnis sternit montisque supremos

silvifragis vexat flabris: ita perfurit acri 275

cum fremitu saevitque minaci murmure ventus.